

Ρενέ Γκοσινί - Ζαν Ζακ Σανπέ
Μετάφραση: Ανδρέας Καρακίτσιος

Ο μικρός Νικόλας διασκεδάζει

13η ΧΙΛΙΑΔΑ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ
ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Η φωτογραφική μηχανή

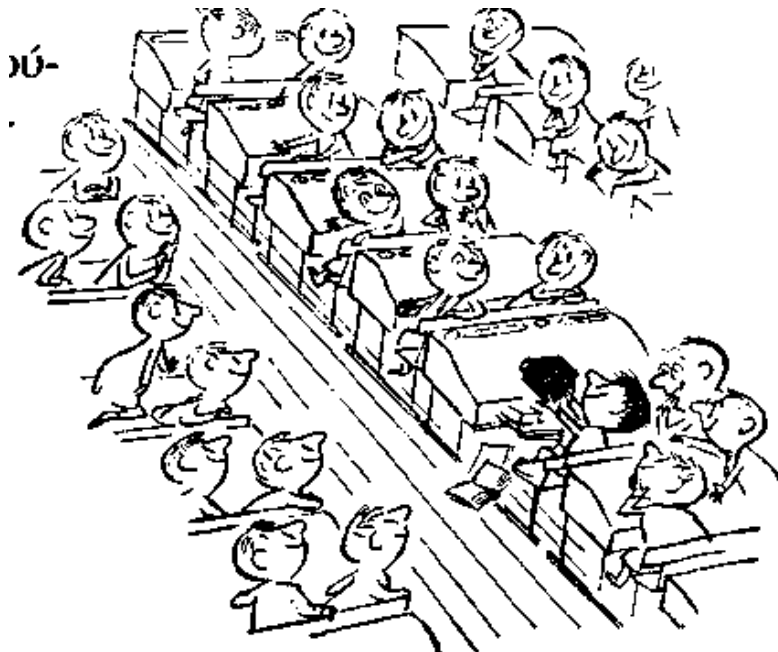
Την ώρα ακριβώς που ετοιμαζόμουν να φύγω για το σχολείο, ο ταχυδρόμος έφερε ένα πακέτο για μένα, ήταν ένα δώρο της γιαγιάς μου. Α, η γιαγιά μου είναι η πιο καλή γιαγιά του κόσμου!

— Έχει περίεργες ιδέες η γιαγιά σου, μου είπε ο μπαμπάς, αυτό δεν είναι δώρο για παιδιά.

Η μαμά μου παρεξηγήθηκε, είπε πως ό,τι δώρο κι αν κάνει η μάνα της, η γιαγιά μου δηλαδή, δεν του άρεσε και στο τέλος είπε πως δεν είναι και πολύ έξυπνο να κουβεντιάζει έτσι μπροστά στο παιδί. Άλλωστε, συμπλήρωσε η μαμά μου, ήταν ένα θαυμάσιο δώρο η φωτογραφική μηχανή κι όταν εγώ ρώτησα αν μπορούσα να πάρω μαζί μου τη μηχανή στο σχολείο, η μαμά μου είπε ναι, αλλά να προσέχω να μη μου την κατάσχουν. Ο μπαμπάς σηκωσε αδιάφορα τους ώμους, κοίταξε τις οδηγίες χρήσης και μου έδειξε πώς λειτουργεί. Είναι πανεύκολη.

Στην τάξη έδειξα τη μηχανή μου στον Αλσέστ, που κάθεται δίπλα μου και του είπα πως στο διάλειμμα θα βγάλουμε ένα σωρό φωτογραφίες. Αμέσως ο Αλσέστ γύρισε και το είπε στον Έντ και στον Ρούφους, που κάθονται από πίσω μας. Ειδοποίησαν τον Ζοφρούά, που έστειλε εν σημείωμα στον Μεξάν, που το πέρασε στον Ισακείμ, που ξύπνησε τον Κλοτέρ και τότε φυσικά η δασκάλα είπε:

— Νικόλα, πες μας τι έλεγα πριν από λίγο; Εγώ σηκώθηκα στο θρανίο μου κι έβαλα κλάματα, γιατί δεν ήξερα τι είχε πει πριν από λίγο η δασκάλα. Την ώρα που μιλούσε, εγώ κοιτούσα τον Αλσέστ μέσα από το παραθυράκι της μηχανής.

— Τι κρύβετε εσείς κάτω από το Θρανίο σας; ρώτησε η δασκάλα. Κι όταν η δασκάλα λέει εσείς αντί εσύ, πάει να πει πως είναι θυμωμένη. Εγώ συνέχιζα να κλαίω, η δασκάλα ήρθε στο θρανίο μου, είδε τη μηχανή, είπε πως κατάσχεται και πως θα μου βάλει μηδέν.

— Την πάτησες! είπε ο Αλσέστ, έτσι πήρε κι αυτός την κουλούρα του από τη δασκάλα, που του είπε επιπλέον να σταματήσει να τρώει στην τάξη και μου 'ρθε να βάλω τα γέλια, γιατί ο Αλσέστ δε σταματάει ποτέ να μασουλάει.

— Κυρία, να πω τι είπατε πριν από λίγο; είπε ο Ανιόν, που είναι ο πρώτος μαθητής στην τάξη και το χαϊδεμένο της δασκάλας και το μάθημα συνεχίστηκε.

Όταν χτύπησε το κουδούνι για διάλειμμα, η δασκάλα με κράτησε και μου είπε:

— Ξέρεις, Νικόλα, δε θέλω να σε στενοχωρήσω, ξέρω πως είναι ένα πολύ καλό δώρο αυτή η μηχανή που έχεις. Αν μου υποσχεθείς πως θα είσαι φρόνιμος, πως δε θα παίζεις μ' αυτό στην τάξη και πως θα διαβάζεις, σου σβήνω το μηδενικό και σου επιστρέφω τη φωτογραφική σου μηχανή. Εγώ το υποσχέθηκα αμέσως κι η δασκάλα μου επέστρεψε τη μηχανή και μου είπε να πάω στους φίλους μου στην αυλή. Α, η δασκάλα μου... είναι τόσο απλό: Είναι υπέροχη, υπέροχη, υπέροχη!

Μόλις κατέβηκα στην αυλή, οι φίλοι με περικύκλωσαν.

— Δεν περιμέναμε να σε δούμε, είπε ο Αλσέστ, καθώς έτρωγε ένα κρουασάν βουτύρου.

— Α, σου επέστρεψε τη μηχανή σου! είπε ο Ισακείμ.

— Ναι τους είπα, θα βγάλουμε φωτογραφίες, μαζευτείτε!

Όλοι οι συμμαθητές μου μαζεύτηκαν μπροστά μου, ακόμα κι ο Ανιάν.

Το κακό είναι πως σύμφωνα με τις οδηγίες πρέπει να σταθούν στα τέσσερα βήματα μακριά μου και, καθώς εγώ έχω ακόμα μικρά πόδια, ήταν ο Μεξάν που μέτρησε αντί για μένα, γιατί ο Μεξάν έχει μακριά πόδια με χοντρά βρόμικα γόνατα και μετά πήγε και στάθηκε κι αυτός μαζί με τα άλλα τα παιδιά. Κοίταζα από το παραθυράκι της μηχανής για να δω αν ήταν όλοι μέσα, αλλά δεν έβλεπα το κεφάλι του Έντ, γιατί είναι πολύ ψηλός, και ο μισός Ανιάν ήταν απ' έξω. Κρίμα, επίσης, γιατί το σάντουιτς του Αλσέστ έκρυβε το πρόσωπο του, μια και ο Αλσέστ δεν εννοούσε να σταματήσει να τρώει ούτε αυτή τη στιγμή. Χαμογέλασαν όλοι και... κλικ, πήρα τη φωτογραφία. Θα είναι σίγουρα καταπληκτική!

— Είναι πολύ καλή η μηχανή σου, είπε ο Έντ.

— Σιγά! είπε ο Ζοφρουά. Ζτο σπίτι, εγώ έχω μια μηχανή, που μου αγόρασε ο μπαμπάς μου, που είναι πολύ καλύτερη κι έχει και φλας!

Όλοι έβαλαν τα γέλια, είναι αλήθεια, ο Ζοφρουά λέει ό,τι να 'ναι.

— Και τι είναι ένα φλας; ρώτησα εγώ.

— Είναι μια λάμπα που κάνει πιφ, όπως τα πυροτεχνήματα, και φωτίζει και μπορούμε να βγάλουμε φωτογραφίες και τη νύχτα, είπε ο Ζοφρουά.

— Είσαι ένα ψευταράς, να, αυτό είσαι! του είπα εγώ.

— Μήπως θες να φας καμιά μπάτσα; μου είπε ο Ζοφρουά.

— Αν θέλεις, Νικόλα, είπε ο Αλσέστ, μπορώ να σου κρατήσω για λίγο τη μηχανή σου.

Ε, λοιπόν, του έδωσα τη μηχανή μου, λέγοντας να προσέχει, φοβόμουν μην του γλιστρήσει, γιατί ο Αλσέστ έχει μονίμως τα δάχτυλα του γεμάτα βούτυρο.

Αρχίσαμε να παλεύουμε κι ο Σουπιάς, ο επιστάτης —δεν είναι το πραγματικό του όνομα αυτό, αλλά έτσι τον λέμε μεταξύ μας— έφτασε τρέχοντας και μας χώρισε.

— Τι συμβαίνει πάλι εδώ με σας; ρώτησε.

— Να, ο Νικόλας, εξήγησε ο Αλσέστ, μαλώνει με τον Ζοφρουά, γιατί η μηχανή του δεν έχει πυροτεχνήματα για τη νύχτα.

— Μη μιλάς με το στόμα γεμάτο, είπε ο Σουπιάς, τι είναι αυτή η ιστορία με τη φωτογραφική μηχανή;

Τότε ο Αλσέστ τού έδωσε τη μηχανή κι ο Σουπιάς δήλωσε πως κανονικά πρέπει να την κατάρχει.

— Α, όχι, κύριε, όχι! φώναξα.

— Καλά, καλά, είπε ο Σουπιάς, σου την αφήνω, αλλά κοίταξε με καλά στα μάτια, πρέπει να είσαι φρόνιμος και να μην τσακώνεσαι, κατάλαβες;

Εγώ του είπα πως κατάλαβα πολύ καλά και μετά τον ρώτησα αν μπορούσα να του βγάλω και μια φωτογραφία. Ο Σουπιάς ξαφνιάστηκε.

— Θέλετε να με φωτογραφίσετε; με ρώτησε.

— Ναι, ναι, κύριε, του απάντησα.

Τότε ο Σουπιάς έσκασε ένα χαμόγελο μέχρι τα αυτιά και, όταν γελάει έτσι, φαίνεται πολύ καλός.

— Χα, χα, έκανε, μάλιστα, αλλά κάνε γρήγορα, γιατί θα πρέπει να χτυπήσω το κουδούνι για μάθημα.

Και ο Σουπιάς στάθηκε ακίνητος στη μέση της αυλής, με το ένα χέρι στην τσέπη και το άλλο στην κοιλιά του, με το ένα πόδι λίγο μπροστά και το βλέμμα του ψηλά και μακριά... Ο Μεξάν μάς μέτρησε τέσσερα βήματα, κοίταξα τον Σουπιά μέσα από το παραθυράκι, ήταν αστείος. Έκανα κλικ, έβγαλα τη φωτογραφία και έφυγε να πάει να χτυπήσει το κουδούνι. Το βράδυ, στο σπίτι, όταν γύρισε ο μπαμπάς από το γραφείο, του είπα να του βγάλω μια φωτογραφία μαζί με τη μαμά.

— Άκου, Νικόλα, άσε με ήσυχο, είμαι κουρασμένος, κλείσε αυτή τη μηχανή κι άσε με να διαβάσω την εφημερίδα μου.

— Δεν είσαι καθόλου ευγενικός, του είπε η μαμά μου, γιατί πας κόντρα στον μικρό; Αυτές οι φωτογραφίες θα του μείνουν αξέχαστες!

Ο μπαμπάς αναστέναξε βαθιά, στάθηκε δίπλα στη μαμά κι εγώ έβγαλα τις έξι τελευταίες στάσεις από το φιλμ. Η μαμά με φίλησε και μου είπε πως ήμουν ο μικρός, προσωπικός της φωτογράφος.

Την άλλη μέρα, ο μπαμπάς πήρε το φιλμ, για να το δώσει να το εμφανίσουν, όπως μου είπε. Χρειάστηκε να περιμένουμε πολλές μέρες για να πάρουμε τις φωτογραφίες κι εγώ ήμουν πολύ ανυπόμονος. Και χτες το βράδυ, ο μπαμπάς μου ήρθε με τις φωτογραφίες.

— Δεν είναι κι άσχημες, είπε ο μπαμπάς, αυτές που έβγαλες στο σχολείο με τους συμμαθητές σου και τον μουστάκια... Αυτές που έβγαλες στο σπίτι είναι πολύ θολές, αλλά έχουν πλάκα!

Η μαμά ήρθε να τις δει, ο μπαμπάς τής έδειξε τις φωτογραφίες και είπε:

— Δε σου χαρίστηκε ο κανακάρης σου! είπε ο μπαμπάς γελώντας, ενώ η μαμά πήρε τις φωτογραφίες και είπε πως ήταν ώρα για φαγητό.

Εγώ, αυτό που δεν καταλαβαίνω είναι, γιατί η μαμά μου άλλαξε γνώμη. Τώρα πια λέει ότι ο μπαμπάς είχε δίκιο, όταν έλεγε πως αυτά δεν είναι δώρα για κλά παιδιά.

Και πήρε τη φωτογραφική μου μηχανή και την έβαλε ψηλά στην ντουλάπα.

Ο μικρός Νικόλας διασκεδάζει - Ρενέ Γκοσινί, Ζαν Ζακ Σανπέ Μετάφραση: Ανδρέας Καρακίτσιος - ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Φύλλο εργασίας 1 (κατά την ανάγνωση)

Στην αρχή ο μπαμπάς του Νικολά λέει:

— Έχει περίεργες ιδέες η γιαγιά σου, μου είπε ο μπαμπάς, αυτό δεν είναι δώρο για παιδιά.

Ποιο νομίζεις ότι είναι αυτό το δώρο;

Γιατί ο Νικολά ήθελε να πάρει το δώρο του στο σχολείο;

Πώς αντέδρασαν οι συμμαθητές του όταν είδαν το δώρο του;

Μέσα στα κουτιά θα βρεις χαρακτηρισμούς για την δασκάλα του Νικολά. Βάψε τα κουτιά με τους χαρακτηρισμούς που εσύ νομίζεις σωστούς, με ό,τι χρώμα θέλεις.

καλοσυνάτη	στριμμένη	υπέροχη	όμορφη
υπομονετική	δίκαιη	αυστηρή	κακιά
στρίγκλα	χαρούμενη	στοργική	λογική
ανυπόφορη	εκνευρισμένη	απαίσια	αφηρημένη

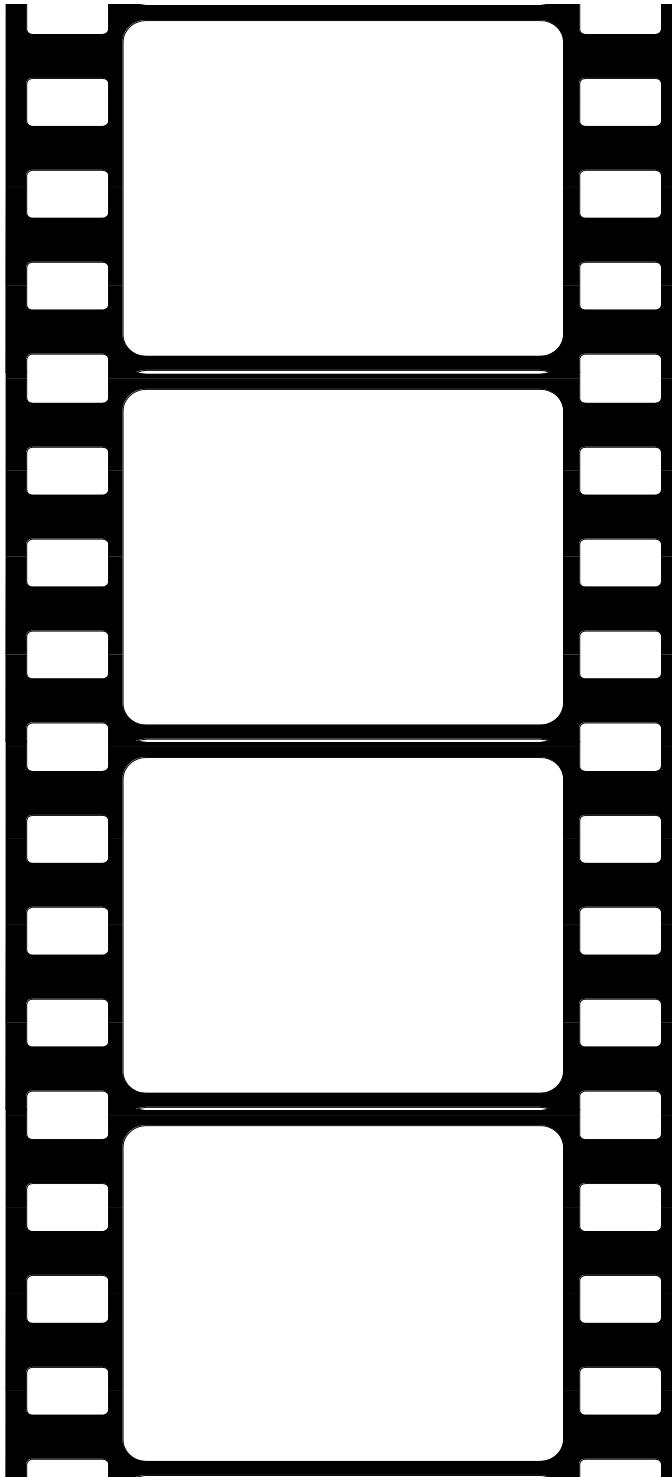

Ζωγράφισε τον μικρό Νικολά όπως τον φαντάζεσαι εσύ.

Ο μικρός Νικόλας διασκεδάζει - Ρενέ Γκοσινί, Ζαν Ζακ Σανπέ
Μετάφραση: Ανδρέας Καρακίτσιος - ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Φύλλο εργασίας 2

Ζωγράφισε τις φωτογραφίες που εσύ θα ήθελες να τραβήξεις και δώσε σε κάθε μία ένα τίτλο.

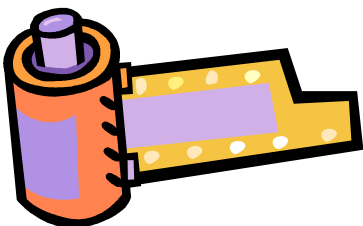
Ο μικρός Νικόλας διασκεδάζει - Ρενέ Γκοσινί, Ζαν Ζακ Σανπέ
Μετάφραση: Ανδρέας Καρακίτσιος - ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Φύλλο εργασίας 3

Αυτή είναι μια φωτογραφική μηχανή. Ξέρεις πώς δουλεύει; Αν ξέρεις, γράψε με μικρές προτάσεις τον τρόπο λειτουργίας της. Αν δεν ξέρεις γράψε τις απορίες σου με ερωτηματικές προτάσεις.

Πώς κρίνεις την συμπεριφορά των παιδιών στο διάλειμμα;

Γιατί άραγε άλλαξε γνώμη η μαμά του Νικολά; Εσύ τι πιστεύεις;

